

og som dels hele Udvalget, dels dets Flertal havde foreslået. Der er nemlig ved Undersøggelsen af en Lov som denne en Mængde Spørgsmaal, som kunne forekomme, og som ville kræve en Afgjørelse i det konkrete Tilfælde, idet der vil kunne herske Tvivl eller Uenighed mellem de Interesserede, dels med Hensyn til Spørgsmaalet om Retten til overhovedet at nyde disse Forsikringsydelser, dels om Størrelsen af dem. Nu havde det tidligere Udvalget den Bestemmelse, at alle disse Spørgsmaal skulde afgjøres af Bestyrelsen af den foreslåede Anstalt under Referts til Indenrigsministeren. Udvalget mente, at der var Misligheder ved dette; det mente, at efter Bestaendigheden af disse Ydelser — naar det skulde fremtræde som en virkelig Ret og ikke som en Naadessag eller som et blot Billigheds-spørgsmaal — var der mange af de dem vedrørende Spørgsmaal, der efter deres Natur maatte siges at henhøre under Domstolens Afgjørelse, og det foreslog man derfor paa forskjellige Punkter. Med Hensyn til Understøttelses Størrelse mente man, at der burde tages Hensyn til, at det var af stor Betydning, at Arbejderne eller de, der skulde nyde Understøttelse, fandt sig tilfredse med den Afgjørelse, der blev truffen, og man mente, at det vilde fremmes betydeligt, hvis den afgjørende Autoritet blev en saadan, at Arbejderne ligesom paa den anden Side Arbejdsgiverne havde Stemme i den. Tanker i den Retning har nu det nye Forslag optaget, og det er altsaa en delvis Indrømmelse, men Forholdet er ordnet paa en anden Maade, end Udvalget havde tænkt sig. Forslaget fastholder nemlig her det Samme, som jeg før omtalte med Hensyn til Forslaget til Sygekasseloven, at det nemlig gjælder om at faae en ensartet Afgjørelse af disse Punkter. Det fastholder derfor en Centralautoritet til Afgjørelsen, men sammensætter den paa en anden Maade, en enkelt Kommission, udnævnt, saavidt jeg husker, af Kongen eller Ministeren, men i hvilken ogsaa Arbejdsgivere og Arbejdere skulle indtræde. Der er ifet en væsentlig Indrømmelse ved denne Ordning henimod Udvalgets Tanke, og jeg mener ogsaa, at man skal erkjende, at det er et rigtig Hensyn, der er taget. Der maa ogsaa tages Hensyn til Ensartetheden, det er et Punkt, der ikke kan mistjendes; og som vi maatte i voert Forslag ikke paa alle Punkter have haft tilstrækkelig Die for. Jeg tror paa den anden Side ikke, at Udvalgets Hensigt med sine Forslag er fuldt tilfredsstillende ved Forslaget, som det nu er; den Afgjørelse, som træffes, er under alle Omstændigheder ikke en Domstols Af-

gjørelse, og det forekommer os og mig vedblivende, at der er forskellige af disse Spørgsmaal, hvor man efter deres Natur og Bestaendighed ikke bør negte den Bestaendighed, altsaa nærmest Arbejderne, Udgang til Domstolene, for at faae Spørgsmaalet om hans Ret afgjort. Den centrale Afgjørelse, hvor der er Tale om et Skøn, tilfredsstillende maatte heller ikke ganste; thi det er ganste vist, at i den Afgjørelse, som det nye Forslag har, er der taget Hensyn til, at ogsaa Arbejdere og Arbejdsgivere ere repræsenterede; men ved den mere lokale Afgjørelsesmaade, som Udvalget havde foreslået, var man mere sikker paa, at det var Arbejdere, der vare kjendte af den Baagjældende, og til hvem han havde personlig Tillid, medens det nu bliver 2 Arbejdere i en Centralmyndighed, som i de allerfleste Tilfælde ville være personlig ukjendte med de Forhold, der vedrøre det enkelte foreliggende Spørgsmaal. Imidlertid antager jeg, at det er muligt, at man vil komme overens om dette Punkt, jeg betragter det i alt Fald som givet, at der her foreligger en saa væsentlig Indrømmelse, at man maa være erkjendtlig derfor.

Jeg tror, at det er de væsentlige Punkter, i hvilke der er tilvejebragt Overensstemmelse. Saa er der nogle og ikke uvæsentlige Punkter ganste vist, med Hensyn til hvilke det Modsatte er Tilfældet, og dem bliver jeg nødt til kort at berøre. Udvalgets Flertal havde for det Første ment at maatte lade Søfart og Fiskeri udgaa af Lovforslaget og havde stillet Forslag om, at alle de derhen hørende Paragrafer skulde udgaa; det nye Forslag hæver vedblivende disse Paragrafers Forbliven i Lovforslaget og gaar altsaa i modsat Retning. Jeg vil nu bemærke, at Udvalget eller i alt Fald Udvalgets Flertal ikke foreslog dette af nogen egentlig principiel Grund; man var ikke imod Tanken om, at de samme Principer burde gjøres gjældende ogsaa i disse Næringsveie, men man mente, at der ikke endnu forelaa tilstrækkelige Oplysninger til, at man kunde stønne over Rækkevidden af disse Forhold, altsaa over Betydningen og Virkningen af Forslaget anvendt paa disse Forhold, og det er jo en Betragtning, der ogsaa har gjort sig gjældende i den Kommission, hvis Arbejder ligge til Grund for dette Forslag. Det er jo muligt, at dette Forhold imidlertid, netop fordi der ikke foreligger nogen principiel Grund, kan forandre sig ved den Omstændighed, at der nu ved det nye Forslag er forelagt os visse Oplysninger om Forholdene i disse Retninger ved Søfart og Fiskeri. Hvorvidt de ere